

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 100: Được Thân Người, Nghe Phật Pháp, Cần Phải Phát Đại Tâm, Mới Có Thể Tu Đại Hạnh Mà Chứng Được Đại Quả

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 007)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

Thân người khó được, Phật pháp khó nghe, cơ hội này nhất định phải trân quý. Đừng cho rằng đạo tràng này vĩnh viễn tồn tại, việc giảng kinh sẽ không gián đoạn; nếu quý vị có suy nghĩ như vậy là quý vị đã sai rồi. Nhất định phải ghi nhớ lời Đức Phật cảnh tỉnh chúng ta: “*Quốc độ nguy thùy, nhân mạng vô thường*” (Cõi nước mong manh, mạng người vô thường).

Hôm nay quý vị xem trên báo thấy tin về trận đại địa chấn ở đảo Sakhalin, nghe nói số người thương vong lên đến hơn một ngàn người, chỉ trong vài giây đồng hồ ngấn ngui. Những đạo tràng mà Thế Tôn thuyết pháp năm xưa, hiện nay đều đã trở thành phế tích. Quý vị đến Ấn Độ xem qua rồi, núi Linh Thứu quý vị đã đi xem, vườn Kỳ Thọ Cấp Cô Độc cũng đã đi xem, đều là phế tích cả, điều này chứng minh cho việc quốc độ nguy thùy, nhân mạng vô thường.

Cho nên, mọi người nhất định phải nắm bắt lấy nhân duyên của ngày hôm nay, thì quý vị mới là người thông minh, quý vị mới là người giác ngộ chân chánh. Trong một đời này, nếu như chúng ta có duyên phận rất thù thắng, được Tam Bảo gia trì, bộ kinh này có thể giảng được viên mãn tại đạo tràng này, thì thật là không thể nghĩ bàn! Thật đúng như phần trước đã nói, đây là nhân duyên hy hữu, tâm của chúng ta mới có thể đặt ở trên đạo; nếu như quý vị nghĩ rằng ngày tháng còn dài, vậy thì sai rồi, tâm của quý vị sẽ không đặt trên đạo, tâm cảnh giác của quý vị một chút cũng không còn. Vì vậy, phải thời thời khắc khắc nâng cao tâm cảnh giác, trong tâm chúng ta phải thực sự có Phật.

Thế nên, nghe Phật pháp nhất định phải phát Đại tâm. Thế nào là Đại tâm? Tâm thành Phật là Đại tâm. Tôi muốn giống như Phật, chúng ta học Phật chính là học làm Phật. Những gì Đức Phật thị hiện ở nơi đây, chốn chốn, nơi nơi, từng ly tiết nhỏ đều là chỗ để chúng ta học tập, tôi nhất định phải học theo.

Bộ “Kinh Kim Cang” này nói về điều gì? Thực ra mà nói, chính là nói về đời sống thường nhật của Đức Thích Ca Mâu Ni Phật. Mỗi ngày Ngài đi vào thành lớn Xá Vệ để khát thực, trở về thọ trai xong, rửa chân, trải tòa ngồi thiền; bộ “Kinh Kim Cang” này thuyết minh cái ý nghĩa hàm chứa trong đời sống của Ngài. Sau khi chúng ta thấu hiểu rồi, thì ngay trong phương thức sống bản phận của chính mình—phương thức sống của chúng ta tuy không giống với Phật, nhưng nguyên lý, nguyên tắc là tương đồng, chỉ có hình thức là khác biệt. Ý nghĩa chân thật là ở trong tất cả đời sống mà “bất trước tướng” (không dính mắc vào tướng), học cái tâm thanh tịnh đó của Phật, không khởi vọng niệm, thì sẽ thành công, đó chính là Phật, chính là Bồ Tát, là học cái điều này.

Cho nên, trong kinh muốn nói với chúng ta: Vì sao quý vị có vọng niệm? Vì sao Phật không có vọng niệm? Vì sao quý vị lại trước tướng? Vì sao Phật không trước tướng? Kinh thảo luận những vấn đề này. Khi thật sự mọi việc đều đã thấu suốt, mọi việc đều đã minh bạch, lúc này quý vị mới chết sạch lòng trần, cam tâm tình nguyện mà học tập theo Phật: học không trước tướng, học không động tâm, cũng sẽ thành tựu trí tuệ cứu cánh viên mãn giống như Phật, đạt được tự tại hạnh phúc giống như Phật.

Vì vậy, nhất định phải phát Đại tâm. Giả như cái Đại tâm này vẫn không thể phát khởi được—tình huống này rất nhiều, người tụng “Kinh Kim Cang” nhiều vô kể, nhưng mấy ai đã phát được Đại tâm? Nếu thực sự phát không được thì sao? Phát tâm “Niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ” cũng được, đó chính là Đại tâm, vô cùng thù thắng, tuyệt đối không kém hơn Bồ Đề tâm mà các vị Bồ Tát đã phát. Hạnh mà quý vị tu đó gọi là Đại hạnh, quả mà quý vị đạt được chính là Đại quả. Sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, cho dù là hạ phẩm vãng sanh, cũng đều là Đại quả. Thế giới Tây Phương là thế giới bình đẳng, quả báo thù thắng không thể nghĩ bàn, điều này các vị đọc “Kinh Vô Lượng Thọ”, đọc “Bốn mươi tám nguyện” đều đã rõ ràng, đều đã minh bạch.